

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimki nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 13.— | Četrt leta . . . gld. 3-30
Pol leta . . . „ 6-50 | Jeden mesec . . . „ 1-10
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— | Jeden mesec . . . „ 1-40

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziiramo na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slovenskega Naroda“.

Quousque tandem?

Naša klerikalna stranka je s svojim več nego drzovitim postopanjem v poslednjem času doživela celo vrsto jako čutnih korektur. Nezakonito ravnanje nekaterih njenih pristašev bilo je tako, da je klerikalna kosa morala zadeti ob kamen zakonov in čitali smo, kako je gospodu Andreju zaradi kupovanja glasov bilo prisojenih štirinajst dni, kako je podobna obsodba zadela njegovega prijatelja Jevca, kako je Žužemberški Ščinkovec bil obsojen v Trebnjem in se je njegova obsodba v Novem mestu še malce stopnjevala, kako je nadalje odurni agitator Jarc dobil petnajst goldinarjev globe, ne- previden M. Babnik iz Bizovika tri dni zavora in kako je klerikalni agitator Petrea pred sodiščem korenito pogorel.

To je že lepa vrsta moralnih porazov, a ima še drugih. Mej njimi so „exempli gratia“ mnogo- brojni popravki, sami jasni dokazi, kako sta si klerikalna stranka in resnica nasprotni, dalje razna, deloma jako opoprana poslana, katera gospódi na Valvazorjevem trgu neso baš v čast, saj so kar tiho utaknili „lažujvice in obrekovalce“ v žep, na mnoga poslana pa so še sedaj odgovor dolžni in so baš s

tem molkom priznali, da je vse, kar so pisali, bilo neosnovano, izmišljeno.

Po tacih porazih in neuspehih bi se smelo pričakovati, da bode klerikalna stranka, ako že pre- napetih strun neče nekoliko zaviti nazaj, postopala vsaj zmerneje, previdneje, da ne bode neprestano butala z glavo ob zid in dan za dnevom izzivala javno mnenje. A varal se je, kdor je kaj tacega mislil. S skrajno trdovratnostjo nadaljuje se dose- danja taktika sumničenja in obrekovanja z besedo in dejanjem. Tonzurirani dnevnik prekaša v tem že samega sebe, priobčil je mej drugim dne 26. m. m. dopis iz gorenje Vipave, v katerem pomilovanja vredni dopisnik božje rope in pregrehe nekako spravlja v sklad z našim listom in nam očita, da hočemo upeljati „verski indiferentizem“ in da narod pravno uničujemo.

Uzvišene se čutimo nad takim slepim kleve- tanjem in preveč časti bi izkazali perfidnemu do- pisniku, ko bi nadrobno zavračali njegove podle du- ševne izrodke, tudi se nečemo baviti z neosnovanimi zlobnimi napadi, ki se tu pa tam z lece uprizarjajo proti nam, pač pa čutimo sveto dolžnost, da z vso odločnostjo protestujemo proti goriškemu dopisu v klerikalnega dnevnika sobotni številki.

To smo dolžni spominu uzornega rodoljuba, ki že dolgo vrsto let počiva v hladnem grobu, spo- minu nekdanjega voditelja goriških Slovencev, po- kojnemu dr. Lavriču. Ne držimo se slepo načela: „de mortuis nil nisi bene“, delovanje vsacega po- kojnega sme se polagati na kritično tehtnico. A kritika bodi dostojna, objektivna, groba svetost ne sme biti pristopna surovim psovkom, s podlostmi ni smeti rušiti grobnega miru. To pa se je zgodilo v sobotni številki klerikalnega dnevnika, kjer se o pokojnem dr. Lavriču mej drugimi klerikalnimi lju- beznivostmi piše, da je bil „v verskem in ne- verskem oziru prava obžalovalna ničla“. „pomilovanja vreden vitez žalostne po- stave“ i. t. d.

Taki izrazi uporabljajo se nasproti možu, ki si je s svojim nesebičnim in nad vse poštenim de- lovanjem pridobil ugled in ljubezen vseh, ki so ga poznali. Dr. Lavrič je kot odvetnik v svojo veliko gmotno škodo ulagal v Gorici izključno le slovenske tožbe in uloge in v svoji baš zaradi tega ne ravno

cveteči pisarni storil za narodno ravnopravnost vse, kar je v tedanji dobi sploh bilo mogoče. Dr. Lavrič bil je ustanovitelj mnogih narodnih društev in imenovali so ga v obče „očeta goriških čitalnic“, dijake poučeval je v govorništvu, odušev- ljeval za idejale, mnoge tudi gmotno podpiral, kar treba tembolj naglašati, ker njegovi dohodki neso bili sijajni in sam sebi ni niti primerne hrane pri- voščil. On živel je uzorno kot človek, kot rodoljub in voditelj naroda in kot tak užival brezmejno za- upanje. In tacemu možu mečejo se sedaj psovke na grob! Da, pisec rečenega dopisa, kateremu ni jed- nacega v dnevni literaturi družih narodov, sme se ponašati, da je pokazal toliko razdivjanost srca, kakeršna se le nahaja mej ljudstvom najnižje vrste, pokazal, da on niti groba ne spoštuje.

Čitajoč take izbruhe strasti in razdivjanosti bi se človek skoro uprašal: Ali pojde še dolgo tako dalje? Kdaj bode konec tacemu početju? Ali res ne bode ljubega miru, niti v hladnem grobu ne? Toda taka uprašanja so nepotrebna, ker mora tako politiško bezljanje prej ali slej nehati. Kdaj, to je le uprašanje časa. S splošnega človeškega in z na- rodne stališča so taki nečuvni izrodki globoko obžalovati, na drugi strani pa smo prepričani, da gospodje baš s tako nekvaličkovano pisavo sami sebi jamo kopljejo, v katero jih bode javno mnenje strmoglavilo. Ne samo rodoljubi goriški so zaradi odurnega napada na svoje vrlo glasilo in na pokoj- nega svojega voditelja, ki se sam več brani ne more, dolžni, da take napade z vso odločnostjo od- bijejo, dolžnost je tudi vseh ostalih slovenskih rodo- ljubov, da se z gnevom odvrnejo od stranke, ki kakor hijena ruši grobni mir.

„Dramatičnega društva“ občni zbor.

(Konec.)

Poročilo tajnikovo vzelo se je z odobravanjem na znanje in tajniku izrekla občnega zbora zahvala na marljivem delovanju njegovem.

Potem je poročal blagajnik g. dr. Vošnjak o računu za gledališko dobo 1890/91 od 27. maja 1890 do 23. maja 1891. Dohodki: V blagajnici 27. maja 1890 gld., 10-57 podpora dež. zbora 2600, podpora Ljubljanskega mesta 400, predstave 2302-47, udnina 333-45, prodane knjige 23-41, kuponi 107-10,

LISTEK.

Iz Bara v Podgorico.

(Potopisna črtica.)

(Dalje.)

Prevoz traja blizu uro in po izlivu rečice Plavnice prispemo v selo jednakega imena. Tu si najmemo kola (voz) in v treh dobrih urah se pripeljemo po novi cesti do Podgorice. Ravnina na levi in na desni je dobro namočena, z drevjem in grmovjem gosto obrastena, vendar pa daje le slabe pridelke, ker je pogostnim povodnjam podvržena. Kljub temu srečujemo pogostoma še precej velika sela, n. pr. Golubovci, ki ima baje do 200 „kuč“ (hiš). Ob levi roki, na drugi strani Morače, katera se pa ne vidi, vzdigajo se vapnene kleči prave „Črne gore“ (t. j. žalostne, nesrečne gore); na desni pa moli iz neprezorne ravnine osamljeni Hum do 254 m, a nad njih štrle severoalbski velikani (n. pr. Dečnik 2643 m) do nebotične višine.

Blizu na polovici póta moramo čez precej široko reko Cjevno, ki se nekoliko nižje doli v Moračo izliva. Nekdaj je bil tukaj lep kamenit most

ali sedaj stoji melanholično le še jeden obok nad vodo. Tam zraven je tudi razdrt mlin in siromašen „han“ (krčma). Na severni strani Cjevne se začenja zgodovinsko slavnoznan Zeta. Tamkajšnja rav- nina ni zadosti namočena in zato je večinoma z ostrim kamenjem posuta stepa brez drevja. Nikjer ne zapazi utrjeno oko obdelane zemlje, da niti prsti ne, ampak golo, kamenito ravan. Le tu pa tam opaziš kakega razcapanega dečka, ki pase mršave in kuštraste ovce. Ob levi strani ceste se vleče nizko, skalnato gričevje in na njem stoji osam- ljena cerkvena, ki ve marsikaj povedati o ljutih bojih med kovoločnimi Turki in junaškimi Črnogorci.

Turki so jo bili večkrat razdrli, ali kristjani so jo vselej zopet pozidali. Izprosili so si od tur- škega paše dovoljenje, da jo sme priti posvetiti črnogorski vladika Danilo (l. 1692). Ko je pa prišel na mesto, zgrabili so ga Turki in odpeljali ga v Podgorico ter ga ob mestnih vratih obesili pod pazubama, da je trpel strašanske muke. Po noči pa pride zvest pop, postavi se s plečami pod vladikine noge, ga malo prizdigne, da mu olajša trpljenje, in ga okrepča s prineseno hrano. Kmalu potem se je posrečilo premilim prošnjam kristjanske

občine sprostiti slobodo mučenemu vladiki, ki se je potem krvavo maščeval nad Turki.

Podgorica leži na obširni ravnini, katero od zadej zapira neizmerna množina vzhodnočno- gorskih velikanov (Prekornica, Magovnik, Vjeternik, Orahovski Hum), pred vsemi pa Kučki Hom ali Kom, 2448 m). To je pa tudi jedina slikovitost, katero nam podaja lega Podgorice. Njene hiše se skoro popolnoma izgube v obširni, jednolični rav- nini. Ob desni strani se vidijo na vsakem griču kule in druge utrdbe, iz katerih so strahovali pre- bivalce nižje ležečega polja. Od zadej se dobro raz- ločuje na griču stoječa pravoslavna cerkev, bolj na levo (na desni strani Morače), pa močna kula, do katere vodijo cikcakaste rede gori. Bolj blizu mesta postajajo tudi tla prijaznejša in živejša. Nad pe- ščeno podlago nanosil je človek prst in oranico, ki rodi smokve, vrtnice in izvrsten duban (tabak).

Skozi temna vrata pride se mimo stolpa z uro („sabat-kula“) na glavni trg ali pazar, katerega obdajajo od vseh strani odprte kolibe s znanimi orijentalnimi predmeti. Posebno pa vidimo po teh prodajalnicah nenavadno veliko množino svetlega in bleskečega orodja razstavljenega. Prava mešanica

volilo 45, izposojila 354, razno 24, skupaj 6200 gld. Stroški: Plača režiserju 620 gld., stanovanje, dvorana, razsvetljava, kurjava 665.64, predstave 1264.29, plače igralnemu oboju 1471.91, pevovodja 200, služabnik 33, nagrade pisateljem 304.35, prepisovanje, knjige, muzikalije 134.56, garderoba 212.62, tisk Talije, gledal. listov itd. 302.82, vrnena posojila 354. Razno: koleki, poština, zavarovalnina itd. 68.29, saldo 23. maja 1891. 568.52, skupaj 6200 gld.

Tudi to poročilo vzelo se je pohvalno na znanje, izrekla deželni zbor kranjskemu in mestni občini Ljubljanski občnega zbora zahvala na dovoljenih podporah, sklenilo pa ob enem, da se mestna občina Ljubljanska naprosi, naj z ozirom na to, da bode mesto od gledališča imelo dokaj koristi in uvažuje važnost domače Talije letno podporo s 500 gld. zviša na 3000 gld. (Dobro! dobro!)

V nastopni točki volila sta se pregledovalcema računov gg. dr. Fran Stor in P. Kajzel.

Potem bila je na vrsti prememba društvenih pravil. Po kratki debati, v kateri je g. dr. Tekavčič nasvetoval par sprememb, ki so se tudi vprejele, odobrila so se premenjena pravila po predloženem načrtu. Znamenita je prememba glede odbora, ki bode odslej namesto dosedanjih 12 sestavljen samo iz devetih odbornikov, ki pa imajo vsi bivati v Ljubljani.

Važno je tudi, da po novih pravilih voli odbor vsako leto intendancijo, obstoječo iz treh odbornikov. Intendancija oskrbuje celo tekočo upravo, ima v rokah vodstvo predstav, v obče gledališče in je odgovorna odboru.

Pravila predručala so se tudi v tem, da se bode društveno leto odslej završilo z vsakim rednim občinim zborom, ker je to z ozirom na društveno upravo potrebno in prikladno.

O volitvah smo že poročali, isto tako ob imenovanju g. dr. Josipa Staréa častnim članom, po katerem imenovanju se je občni zbor zaključil.

Okončuje to izvešje preostaje nam še par besed. Povedati treba, zakaj smo priobčili vse izvešje „per extensum“ in celo z imenikom članov. Temu bili so nastopni nagibi. Hoteli smo, da se vsakdo, ki se zanima za mlado slovensko Talijo, pouči o dramatičnega društva delovanju in smotrih za bodočnost, ko bode nastopati v novem gledališču. Hoteli smo vzbujati zanimanje za domačo gledališko umetnost, vzbujati pa tudi darežljivost, požrtvovalnost. Marsikdo, ki je sicer odličen rodoljub, se ni videl tiskanega mej člani, in morda bode skromni ta opomin pripomogel, da stopi v kolo članov in upliva na prijatelje in znance, katerih tudi ni čital v imeniku.

Dramatično društvo ima veliko nalogo, boriti se ima z mnogimi ovirami, da more dostojno nastopati in tekmovati s sosedi, ki imajo v mnogem, da, skoro v vsacem oziru ugodnejši položaj. Rodoljubi naj to uvažajo in zato podpirajo domočo umetnost. Dramatično društvo si je že doslej steklo celo v političnih nasprotnikih priznanje in pohvalo. Izvestno bode v novem gledališču še več storilo, zlasti ako bode gmotna podpora primerna. Da pa bode, v to pomoz Bog in slovensko rodoljubje!

vseh mogočih ver in narodnostij Balkanskega polotoka se nam predstavlja v javnem življenju na pazaru. Tu vidiš poleg lepo oblečenih (na civilni, črnogorski, albanski in turški način) tudi razcapane berače in cigane, zagrnene in nezagrnene ženske. Na glavah zapaziš fese, kape, turbane in slamnike. Z jedno besedo: vse ti pravi, da se nahajaš v pravem orientalskem mestu, čeravno te čedne svetilke na zideh opominjajo, da je tudi že v Podgorico začela prodirati evropska kultura.

Podgorica stoji tik levega obrežja Morače, tam, kjer se Ribnica v njo izliva, 43 m nad morjem. Glavna ulica drži ob Ribnici in ob vrtih, ki se nahajajo pri sovodnji skoro naravnost od zahoda proti vzhodu ter je tesna in večkrat zakrivljena. Tlak je kamnit, ali zelo neroden. Od te ulice vodijo štiri druge kot zvezdni žarki k vzhodu, jugovzhodu, jugu in jugozahodu. Med temi ulicami so štiri večje in štiri manjše skupine ter nekaj posameznih hiš. Tudi na desni strani Ribnice je še nekaj hiš tik mohamedanskega pokopališča, ki leži na spodnjem obronku okroglega griča, na katerem stoji prostorna in lepa pravoslavna cerkev. Ceste vodé iz mesta na vse strani, med drugim tudi na severno in severovzhodno ob Morači in Ribnici, čez katero drže trije leseni mostovi.

S. R.

(Dalje prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 2. junija.

Iz državnega zbora.

V zadnji seji predložila je vlada važno predlogo glede prenehanja proste luke v Trstu. Z dnem 1. julija prenehali bosta prosti luki v Trstu in na Reki in se bode pričela prosta trgovina mej tema dvema mestoma in ostalo državo z dnem 1. avgusta. Prvotno bil je določen termin za 31. decembra 1889. leta, pa se je podaljšal, da prestop ni tako nepripravljen. Tako bodo odpravljene sadnje carinske izjeme, ki so do zdaj bile v teh dveh mestih, ki se bodeta tem tesneje priključila na državo. Težave, ki se kažejo pri vsakem takem prestopu, olajšale se bodo z mnogimi priboljški, katere ima Trst že zdaj glede diferencialnih carin pri kavi, čaji in mnogih drugih rečeh, tako da prestopa ne bode težko čutiti.

Izjava grofa Taaffe.

Vsi češki listi brez razločka obsojajo zadnjo izjavo grofa Taaffe. Mladočeški „Moravske listy“ pravijo, da ni mogoče govoriti o kompromisu mej Čehi in avstrijsko vlado, dokler se zatrjuje, da se boče vzdržati nemški notranji uradni jezik. Vprašanje je le, kaj nameravajo storiti moravski Čehi po izjavi grofa Taaffe. Njih mesto ne more biti poleg grofa Taaffe, kakor tudi v kabinetu nemškega uradnega jezika ni mesta za češkega ministra-rojaka. Čehi so pripravljeni začeti nov boj na življenje in smrt; nemškega uradnega jezika pa ne bodo trpeli. Tudi klerikalni „Hlas“ pravi, da je položaj zdaj jasen in da bode moravsko-češki poslanci zvesto se držali programa vsega češkega naroda.

Iz mladočeških krogov.

Govorilo se je in raznašala se je vest, da mladočeški poslanci hote začeti pasivno politiko. Mladočeški poslanec prof. Masaryk pa se je v tem oziru izrazil proti nekemu češkemu žurnalistu, ter prav odločno obsodil pasivno politiko, ki je bila glavni vzrok staročeškega neuspeha. Pasivni odpor bilo bi le znamenje lastne slabosti, ni se bati, da bi mladočeška stranka zdaj bila za to, kar je odločno pobijala in obsojevala. Pasivni odpor bi morda ugajal kakemu žurnalistu, politikom v sedanjem položaji gotovo ne ugaja, zato je tudi nikdo ne more nasvetovati. Na uprašanje, je li sta res dve frakciji v klubu, odgovoril je, da so pač glede tak-tike, kakor v vsaki večji stranki, dvojna mnenja, glede na program pa je klub zložen.

Iz levčarskega kluba.

Nemško-liberalna stranka kaže vedno jasneje, da se bode približala vladi. Odkar se je grof Taaffe tako odločno izrekel proti avtonomističnemu razvijanju ustave in za nemški državni jezik v notranjem uradnem poslovanju, je baje večina nemško-liberalne stranke prišla do prepričanja, da nje naloga ne more biti druga, nego da podpira grofa Taaffe politiko. To prepričanje nemško-liberalne stranke se bode morda že pokazalo pri budgetni debati na viden način.

Vnanje države.

Iz Srbije.

Vojaške vaje, ki bi imele biti še ta mesec, se bodo bržkone preložile, ker se vladi ne zdi varno, da bi pri razburjenosti, ki vlada še vedno mej narodom, dala morda priliko novim neredom če skliče vojaške vaje. Centralni odsek radikalne stranke sklenil je po dvadnevni razpravi resolucijo, ki odobruje postopanje kabineta proti kraljici Nataliji.

Car v Moskvi.

Na pozdrav mestnega glavarja odgovoril je car, da se srčno zahvaljuje za vsprejem ter se veseli, da ga nadomeščuje v Moskvi brat. Preverjen je, da bode bratu se priljubila Moskva. On sam ljubi Moskvo že od svoje mladosti. V francoski razstavi pozdravilo je carja vse osobe francoskega veleposlaništva, ruski dostojanstveniki in načelniki mestnih oblastev ter mnogobrojna naudušena množica ljudstva.

Preložitev prestolnice v Moskvo.

Nemška „Kreuzzeitung“ prijavlja senzacionalno vest, da hoče ruski car preložiti svojo prestolnico iz Peterburga v Moskvo. To bi se najprej zgodilo za poskušnjo za jedno leto, mej katerim časom bi vlada ostala še v Peterburgu. Car sam je baje to misel sprožil, katero Pobiedonošev seveda podpira in odobruje. Jeli na tem res kaj resnice, ni znano, neverjetno pa bi iz raznih vzrokov ne bilo in bi ustrezalo velikemu delu ruskega naroda, ki v Moskvi vidi še vedno svoje pravo in naravno središče. V slučaju vojske bi to utegnilo biti velicega pomena.

Ruski židi in francoski listi.

Nemški listi se hudujejo nad francoskim listom „Paix“, ker je v uvodnem članku imel predrznost, da zagovarja Rusijo, katera izvršuje obstoječe zakone proti židom. Ako Rusija iztirava žide, je to opravičeno v obstoječih zakonih in nima nikdo pravice mešati se v notranje zadeve ruske države. Seveda za židovsko nemško časopisje to ne velja

nič in naj bi židje v Rusiji še tudi nadalje smeli zasmehovati zakone, ter se naseljevati kjer koli bi jim bilo drago. Kdor pa poza ruske razmere, ne bode se čudil, ako Ruska gleda na to, da se izvršujejo obstoječe postave.

Znižanje carine na žito.

Na Nemškem se zdaj živahno pripravajo, bode li vlada se izjavila za znižanje carin na žito, ter tako ustregla pereči želji velicega dela prebivalstva. Pričakuje se dotična izjava. Če se sme verovati kar poroča „Kölnische Ztg.“, se v merodajnih, dobro poučenih krogih ne dvomi o tem, da se carina na žito ne bode znižala ali odpravila, na vsak način ne prej, da stopi v veljavo trgovinska zveza z Avstro-Ogersko državo. Po izjavah Caprivijevih je to tudi verjetno.

Republičanska agitacija.

Francoski tajni fond povišal se je od 700.000 frankov na 1 milijon. To povišanje ima baje namen, da se še bolj nego se je zgodilo dozda podpira republičansko gibanje mej romanskimi narodi v Španiji, Portugalu in v Italiji.

Nemiri v Bilbavu.

Zaradi razpuščenja necega shoda strajkujočih delavcev prišlo je do izgrediv in velicega hrupa. Policijski komisar je bil ranjen s kamenjem in tudi obstreljen. Jeden delavec je bil mej nemiri ubit. Proklamovan je obsedni stan in so bili zaprti vsi glavni voditelji socijalistov.

Občne volitve v Holandu.

Dne 9. junija vršile se bodo v Holandu občne volitve za zbornico. Po reviziji ustave l. 1888 bode to druge volitve. Pri prvi podlegli so liberalci, akopram se je volilna pravica razširila. Od takrat pa se je stališče v mnogočem zboljšalo za liberalno stranko. Za reorganizacijo davčnega sistema, ki je bila glavna točka protiliberalnega programa, se v treh letih obstanka protiliberalnega kabineta ni storilo ničesar. Tudi v kolonijalni politiki ni bil ta kabinet posebno srečen. Samo zakon o občni vojni dolžnosti spada mej važnejše reforme. A krogi zaradi tega pokazalo se je različno mnenje v kraju združenih nasprotnikov liberalne stranke.

Dopisi.

Iz političnega okraja logaškega, meseca maja. (Naše živinozdravniške razmere.) Na deželi se je človeku mnogokrat in o raznoterih neprilikah pritoževati, katerih ne bi bilo potreba, da so oni, ki jih zakrivijo, na svojem mestu; zlasti ne tacih, ki požro obilo stroškov in časa, a prouzročé poleg tega še skrb in strah!.. Jedna podobnih zadev je živinozdravniška stroka v našem okraju, o kateri spregovoriti danes mi blagovolite dovoliti.

Pred dobrim tednom dni zbolel mi je jeden mojih konj na jeziku. Poslal sem svojo deklo po okr. živinozdravniku g. F. Ta res pride, pogleda konja in ga preišče, ter vidi, da ima jezik zatekel. Povedal sem mu, da je konj že blizu dva dni doma, in, ker ne more sena uživati, sploh jesti, — ga tudi v gozd ne pošljem več. — Živinozdravnik g. F., komaj da je konja dobro pregledal, mi že reče: „Ta konj vam bo v 24 urah poginil ali „kr...!“ in zanjga ni nobene pomoči več, makari če pride deset živinozdravnikov, ga ne rešijo! Konj ima „črnico“, in te bolezni ne ozdravi nihče in zato stavim z vami tisoč goldinarjev na 10 kraje, da vam bo konj poginil! Kar brž pošljite ali pa brzjavite po konjača, da konja ubije in odpelje, ker konj bo v 24 urah proč, on bo „kr...!“ Če pa nečete poslati po konjača, pa pustite, konj vam bode k večjemu še 36 ur živ, dalje pa ne.“ — Pri tem mi je bilo tudi zaukazano, bolnega konja od zdravih ločiti, ker je živinozdravnik g. F. trdil, da je ta bolezen tudi nalezljiva (kužna), da morajo torej biti drugi konji v kontumaci.

Jaz sem moral zaradi tega poslati druge tri konje k sosedu v bližnjo vas v hlev in krmljenje. Ko sem bil pri tej priliki res že pripravljen poslati konjaču telegram, da bi prišel konja ubit ter odpeljat, mi je Bog dal še o pravem času to dobro misel, da bi telegrafoval poprej po živinozdravniku v Ljubljano. In tako sem storil ter brzjavil gosp. E. Schleglu, kateri je še tisti večer prišel.

Peljal sem ga v hlev k bolnemu konju ter mu zadržaj razložil. On konja pregleda in preišče. Ko vidi, kaj konju manjka, mi precej pove, da se je moral ali v jezik ugrizniti, ali je kaj bodečega v senu grizel, ali pa si je na kak drug podoben način jezik poškodoval, da se je jezik začel gnajiti. Pristavil je seveda takoj, da ni ta bolezen nič nevarna za konja in torej ni treba nič skrbeti ali bati se zanj. Konj bo v 5 dneh ozdravljen ter toliko okreval, da bo lahko kakor poprej jedel in tudi kmalu vozil. Da bi bila pa ta bolezen „črnica“

pa še misliti ni, kajti konj take bolezni nikdar nema!

Povedal sem mu potem, kaj vse je rekel logaški živinozdravnik, da bodem mej drugim v 36 urah ob konja, da naj kar po konjača pošljem itd.

Ko bi bil jaz logaškega živinozdravnika poslušal, imeti bi bil moral drugo živino v kontumacii, pri trgovini in svojem gospodarstvu pa bi imel škode v obilici brez potrebe. Poleg bi bi moral kaj pak tudi za živali v tujem hlevu krmo plačevati in ljudi sem ter tja pošiljati. In zakaj vse to?

Kakor se je dopričalo pozneje po hlapcih, bil je konj v gozdu hudo pal, da ga je „cam“ (železni del oprave) — na jezik prijel, vsled česar je prišla ta bolečina, vsled tega že čez jedno uro ni konj jesti in gristi mogel.

Gosp. Sch. prišel mi je še o pravem času na pomoč in mi tako konja rešil, da je v treh dneh že čisto lahko jel in hodil kakor poprej, in če bi ga moral po ukazu živinozdravnika logaškega kar pobiti!! Iz tega sem sprevidel, da se človek baš v nesreči marsičesa prepriča in nauči; in jaz za svojo osebo moram reči, da sem baš pri tej priliki spoznal, da vsak živinozdravnik ni več v toliki meri svojega posla, kakor bi ga več moral biti. In to je slabo za nas na deželi.

Še zdaj bi mi bila tudi živina v kontumacii, ko bi ne bil storil potrebnih korakov pri okr. glavarstvu, kateremu sem vse to natanko narisal. Tu sem imel tudi lakoj zaželjeni uspeh; kajti že čez komaj pol ure zaukazalo je okr. glavarstvo (na moje pritožbo), da se ima moja živina domov spustiti. Vsaj to prišel je naznaniti mi g. F., okr. živinozdravnik, sam, dasi tudi je nekako čudno pristavil, še ukiub uradni odredbi: „Če hočete živino domu vzeti, je le, pa nevarno je vender!“

Javno moram priznati in dostaviti tu: G. Sch., živinozdravnik Ljubljanski, bil je tisti, ki me je obvaroval marsikaterih stroškov in zgube. Zato mu izrekam tukaj svojo odkritosrčno zahvalo! On se je pokazal zanesljivega veščaka, kar pa o logaškem živinozdravniku trditi ne morem. Le ta še tega ne ve, s kakšno boleznijo ima opraviti ko jo vender vidi, kako naj konstatuje potem notranjo bolezen?! Hudo je res, kjer so tako slabo podkovani živinozdravniki!

Fr. G-ša.

Domače stvari.

— (V Barkovljah) pri Trstu umrl je dne 29. m. m. gosp. Andrej Martelanc, predsednik tamošnjega „Obrtnega društva“, „Katoliškega podpornega društva“, bivši odbornik političnega društva „Edinost“ in član mnogim narodnim društvom v 66. letu svoje dobe. Blag mu spomin!

— („Il Diritto Croato“) preselil se bode v Trst in izhajal vsak dan.

— (Odbor Viško-Glinške čitalnice) uljudno prosi vsa slavna društva, katera se bodo korporativno nedeljske slavnosti udeležila, da bi se dne 7. t. m. ob 2. uri popoldne v Ljubljanski čitalnici zbirala in ob 2½. uri skupno z Domžalsko godbo na čelu odkorakala na slavnostni prostor na Glince.

— (Kegljanje „Slavčev“) moralo se je radi neprijetnih ovir ustaviti in se bode pričelo šele 10. t. m., ko prevzame gostilnico na Koslerjevem vrtu znani gostilničar g. Francot. Keglja se lahko vsak dan od 10. do 14. t. m. od devetih dopoldne do desetih zvečer.

— (Dijaška in ljudska kuhinja) je imela včeraj v društvenih prostorih svoj XIV. občni zbor. Predsednik pozdravi navzočne zbornike, se zahvali rodoljubnim damam, ki tako vstrajno sodelujejo pri društvu, spominja se hvaležno korporacij (kranjska branilnica, Ljubljansko mesto in deželni odbor) in privatnih oseb, ki društvo gmotno podpirajo ter izraža končno nado, da bo društvo z združenimi močmi tudi v prihodnje uspevalo. Blagojnikemu poročilu povzamemo, da je imelo društvo v zadnji dobi 5507 gl. 85 kr. dohodkov in 4495 gl. 42 kr. stroškov. Društveno premoženje znaša v hranilniških ulogah, papirjih, inventarji in gotovini vsega skupaj 3166 gl. 80 kr. Razdeljenih je bilo 68.748 porcij jedil in 50.905 kruhov. 22 marljivih srednješolcev je dobivalo brezplačno hrano, vsega skupaj 6788 porcij v vrednosti 703 gl. 3 kr. Društvo šteje 3 častne člane, 17 sodelujočih dam in 188 podpornih članov, kar je z ozirom na blagi namen veliko premalo. Dosedanjemu večletnemu, marljivemu blagajniku, ki z drugim poslom preob-

ložen blagajništva ne more več opravljati, gospodu Alf. Mayerju, izreče odbor po predlogu g. dr. Josipa Starčeta za njegov trud soglasno svojo zahvalo.

— (Vabilo) k izletu, katerega napravi akad. društvo „Triglav“ dne 7. in 8. junija 1891 v Ljutomer. Vpored: V nedelje dne 7. junija: Odhod iz Gradca ob 5. uri 50 minut zjutraj. Prihod v Ljutomer ob 11. uri 16 minut. Banket ob 1. uri. Koncert ob 7. uri zvečer. V ponedeljek dne 8. junija: Izlet v okolico. Vpored koncertu: A. Pozdrav. 1. D. Jenko: „Slovenska himna“, poje moški zbor. 2. Bibica: „Karašik hrv. pjesama“, udarja tamburaški zbor akad. društva „Hrvatska“. 3. Dr. G. Ipavec: „Lastovski v slovo“, poje mešani zbor. 4. Slavnostni govor, govori gosp. cand. prof. F. Gestrin. 5. Komočar: „V tvojem naročju“, udarjajo „Cvenski tamburaši“. 6. Dr. G. Ipavec: „Oblaku“, četvero-spev. 7. Meyerbeer: Cavatina iz opere „Robert di Nabo“, udarja tamburaški zbor akad. društva „Hrvatska“. 8. Dr. G. Ipavec: „Savska“, poje moški zbor. 9. F. S. Vilhar: „Domovini“, poje mešani zbor. 10. K. Mašek: „Pri zibel“, udarjajo „Cvenski tamburaši“. 11. H. Sattner: „Za dom“, poje moški zbor. B. Prosta zabava in ples. Ustopnina h koncertu 20 kr. za osebo. Pri koncertu sodelujejo iz prijaznosti akad. društvo „Hrvatska“, „Ljutomerska čitalnica“ in „Cvenski tamburaši“.

— (V Trst) priplulo bode dne 9. t. m. angleško vojno brodovje ter v luki zasidrano ostalo do 16. t. m. Od 17. do 20. t. m. bode v Pulji, od 21. do 23. t. m. na Reki.

— (Hrvatska književnost.) „Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti“ izdala je te dni 104. knjigo svojega „Rada“, ki obsega matematično-prirodoslovno tvarino. Dalje je izdala hrvaški pisane zakonike pod naslovom „Statuta lingua croatica conscripta“ in sicer te zakonike: vinodolaki, vrbanski (na Krškem otoku), kastavski, veprinski, trsatski in poljički (pri Omiši v Dalmaciji). Zakoniki so tiskani deloma z latinico, deloma s cirilico (gradjansko). Poslednja se je zato izbrala mesto prvotne glagolice, ker je pretežka in le malo komu umevna. Izdanje so uredili: Dr. Fr. Rački, dr. V. Jagić in dr. J. Crnić ter je oskrbeli s potrebnim tolmačem deloma v predgovorih, deloma v opazkah koncem knjige. — Profesor Franjo Marn je izdal „Pripregled grčke i rimske literature s izvadkom iz starina“, t. j. izpisi primerne berila iz Homera, Ksenofonta, tragikov, pesnikov, Cezara in Cicerona.

— (Obrtno gibanje meseca maja v Ljubljani.) Izvrševanje prostih obrtov so zglasili: Marija Debeljak na sv. Petra nasipu št. 65, branjevski obrt; Janez Michler v Hrenovih ulicah št. 16, kramarija z drobnim blagom; Lucija Goršič v Kravji dolini št. 1, prodaja piva v steklenicah; Avgust Kürt v Selenburgovih ulicah št. 7, fotografski obrt; Janez Kordiš na Poljanski cesti št. 55, branjarija; Ivana Šusteršič na sv. Petra cesti št. 52, mala trgovina z delikatesami in pivom v steklenicah. — Izvrševanje rokodelskih obrtov se je pripustilo: Ernestu Kodru na Franovnem nabrežju št. 27, črevljarski obrt; Franu Nekovaču na Karlovski cesti št. 22, kleparski obrt. — Koncesijonirani obrti so se podelili: Franu Krapežu na Kongresnem trgu št. 13, kavarnarski obrt; Tereziji Jenko v Florijanskih ulicah št. 44, gostilničarski obrt. — Obrte so dali v zakup z dovoljenjem obrtnega oblastva: Blaž Hafner gostilničarski obrt Franu Poku na Starem trgu št. 7; Marija Potočnik gostilničarski obrt Jakobu Milavcu na sv. Petra cesti št. 5; Karol Goršič skubarski obrt Luciji Goršič v Kravji dolini št. 1; Anton Svetek gostilničarski obrt Ignaciju Mlakarju v Slonovih ulicah št. 5; Marija Borštnar gostilničarski obrt Antonu Bizjaku v Slonovih ulicah št. 52; Ml. Ernestina Urbas gostilničarski obrt Ivani Kovačevi na Krakovskem nasipu št. 4. — Zbrisali so se obrti: Janeza Klemensa knjigoveški obrt v Florijanskih ulicah št. 38; Neže Ravnikarjeve branjarija v Vegovih ulicah; Marije Černetove branjarija v Gradišči št. 12; Lorenca Vagaje prodaja moke na sv. Petra cesti št. 15; Janeza Jenko gostilničarski obrt v Florijanskih ulicah št. 44.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 1. junija. Trgovinski minister vsprejel deputacijo poslancev iz Istre, Trsta, Kranjske, Koroške, Gorenje-Avstrijske in Češke zaradi železnice Divače-Loka in njenega po-

daljšanja čez Karavanke. Minister rekel, da si bode vlada prizadevala, še letos proučiti jedno ali drugo omenjenih prog.

Beligrad 1. junija. Na mesto Pasića bil je županom Beligrajskim izvoljen radikalni kandidat, gimnazijski profesor Milovan Marin-ković s 785 proti 71 glasom, katere je dobil Dragotin Ilić, predsednik „Velike Srbije“.

Vladivostok 1. junija. Carjevič otvoril včeraj prvi del usurijske proge sibirske železnice. Navdušeno pozdravljen je v temeljna kamna za železnico in postajo uložil srebrni spominski plošči in se potem v vagonu vozil po progi, na poltretji kilometer že gotovi.

Carigrad 1. junija. Preteklo noč so roparji prouzročili, da je orijentski bliskovni vlak pri Čerkeskivi skočil s tiru. Roparji so potovalce, Nemce in Angleže, oropali in seboj odpeljali in zahtevajo 200.000 frankov odkupnine. Veleposlanik Radowitz dobil od vnanjega ministerstva naročilo, da to vsoto izplača, a si pridrži pravico, da bode od turške vlade zahteval povrnitev.

Carigrad 1. junija. Vlak skočil je s tiru pri kilometru 116. Stroj, tender, voz s prtljago in več vagonov se prevrnili. Roparska tolpa, obstoječa iz 30 mož, razdrila je tir, čuvaje in mimoidoče pa prijala, da se je tako preprečilo vsako svarilo. Potniki večinoma le lahko poškodovani, jeden s puško težko ob-streljen.

Dunaj 2. junija. Nadvojvodi Franu Salvatorju se je zdravje zboljšalo. Kašelj motil je spanje, groznice ni več.

Dunaj 2. junija. Vrhovni zdravstveni svet izjavil, da za energično in korenito odstranitev plučne kuge v vseh avstrijskih deželah, nujno treba zakona, po katerem bi bilo določeno, da se ima obligatorično pobiti vsa na plučah obolela in okuženja sumna živina, posestniki živine pa se imajo odškodovati iz državnega zaklada.

Dunaj 2. junija. Cesar vsprejel opoludne na zapadnem kolodvoru novi cesarski vlak, ki so ga omislile vse avstrijske železnice vkupe. Trgovinski minister in predsedniki posamičnih železnic vsprejeli cesarja, ki se je o vlaku najpohvalneje izrekel.

Razne vesti.

* (Največji časnikarski tiskovni stroj sveta.) Ameriški časnik „New-York Herald“ nastavlja na šest strani delujoč brzotiskovni stroj, ki tiska v jedni uri 90.000 iztisov v obliki 80—85 centimetrov, to je 1500 v minuti ali 25 v sekundi. V času torej ko človek komaj do 3 more šteti, zgotovi stroj 25 iztisov, katere tiska, obreže, spogne in šteje. Trije papirnati valjci, dajo na uro 84.000 metrov papirja po 80 centimetrov širocega. Gotovi časopisi prihajajo na dveh straneh iz stroja in jih stroj sam tudi šteje ter razvrščuje v kupce po 50 iztisov.

* (Požar v cerkvi.) V veliki cerkvi v Luksemburgu nastal je na rešnjega telesa dan mej božjo službo požar v zvoniku. Nastal je velik strah mej ljudmi v cerkvi in je bilo več oseb v zmešnjavi zmečkanih in ranjenih. Notranji del cerkve je popolnoma pogorel in je vničenih mnogo dragocenosti. Škoda baje znaša več milijonov.

* (Hrošči.) Tudi v Švici je silno veliko hroščev. Samo v kantonu Genevskem nabrali in pokončali so jih okolu 75.000 kilogramov. Niti dolga, huda zima, niti silna slana o binkonštih ni pokončala te zalege, ki dela veliko škodo posebno po hrastovih gozdih.

* (Od nesreče na železnici.) ki je zadel vlak, kateri je vozil cirkus Carré-jev, nahaja se 18 oseb v bolnici v Hanoveru, namreč 4 moški, 11 žensk in 3 otroci, nekateri težko poškodovani.

* (Balon ušel.) V električni razstavi v Frankobrodu odtrgal se je privezani balon, ko je za poskušnjo se par dni dobro obnašal, pretekli terek popoldne ter je odplul svobodno po zraku. V čolnici balona bil je jeden pasažir in dva uradnika razstave. Čez pol ure prišel je blizu mesta srečno in nepoškodovan zopet navzdol.

* (Strajk krojačev v Londonu.) Nad 6000 krojačev v Londonu ustavilo je delo. Preteklo soboto imeli so shod v Hyde-Parku, kjer je bilo čuti mnogo govorov, s katerimi so strajkujoči hladili svojo jezo. Pri prevozu prepevali so marseillaiso, pred hišami krojačev pa, ki neso vsprejeli pogojev unije, zamenili so to pesem z mrtvaško koračnico iz oratorija Saul. Red se ni motil.

* (Oče in hči ponesrečila po petrolejski svetilnici.) Nekaterniki imajo navado, da ugašajo petrolejske svetilnice s tem, da od zgoraj pihajo vanjo. Na ta način delal je tudi neki

branjevec na Dunaji. Svetilka se je razpočila in mož je bil po gorečem petroleji hudo opečen po vsem životu. Štirinajstletna hčerka njegova pritekla je na pomoč in se tudi opekla po roki. Očeta morali so prenesti v bolnico, ker so njegove opekline težke, hčerka zdravi se doma.

* (Velik požar.) Vsled eksplozije petrolejskega rezervoarja vnele so se fužine v Coudekerqueu in sedem sosednih hiš. Deset oseb, mej njimi dva otroka, poginili so v plamenu. Prebivalci beže. Po zadnjih poročilih požar še ni bil pogasjen. Mmogo oseb bilo je ranjenih. Škoda znaša nad 400.000 frankov.

Ljudsko sredstvo. Moll-ovo „Francosko žganje“ daje ravno tako uspešno kakor cenošredstvo pri protinskih in revmatičnih boleznih, ranah in ulesih. — Cena steklenice 90 kr. — Vsak dan razpošilja po pošt-nem povzetju A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrecno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 3 (4—7)

Anatherinova ustna voda in zobni prašek

ohrani usta, krepiča željustno meso ter odpravlja slabo sapo iz ust.

Jedna steklenica ustne vode velja 40 kr.; jedna škatlja zobnega praška 20 kr.; 12 steklenic 4 gld.; 12 škatelj samo 2 gld. (81—69)

Lekarna Piccoli, „pri angelju“, v Ljubljani, Dunajska cesta. Naročila se izvršujejo z obratno pošto proti povzetju zneska.

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih. (161-4)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tujci:

1. junija.

Pri **Malič**: Riedl, Seidenberger, Schubert, Baller, Reichenberger, Guttmann z Dunaja. — Jordan Camillo iz Pariza. — Brandstädter iz Gradca. — Pl. Emberger, Perk iz Kočevja. — Ahačič iz Tržiča. — Fenič iz Zagreba.

Pri **Slonu**: Vitez pl. Plazer iz Opatije. — Mosettig iz Trsta. — Botte iz Draždan. — Weimerl, Fischer z Dunaja. — Spitz iz Pečuha. — Langer iz Gradca. — Hieng iz Rakeka. — Taschner iz Idrije. — Dr. Pergelio iz Istre. — Labroise iz Monakovega. — Ferencich iz Bukarešta.

Umrli so v Ljubljani:

29. maja: Rozalija Mohorič, gostija, 48 let, Florijanske ulice št. 42, Caries.

30. maja: Ferdinand Wiesmayer, krčmarjev sin, 19 mesecev, sv. Petra cesta št. 19, Convulsiones. — Karol Lap, čevljarjev sin, 6 mesecev, Slonove ulice št. 52, božjast. — Ferdinand Maček, branjevčev sin, 1 dan, Mestni trg št. 6, slabost. — Cecilija Malinovski, pogrebne aranžerja žena, 38 let, Gospodske ulice št. 4, Uterus carcinoma.

1. junija: Marija Pogačnik, posestnikova žena, 51½ let, Franciškanske ulice št. 6, za vodenico.

V vojaški bolnici:

29. maja: Ivan Babšek, nadporočnik, 39 let, jetika.

V deželni bolnici:

29. maja: Valentin Rode, gostič, 87 let, marasmus. — Fran Germ, dninar, 17 let, plućna tuberkuloza.

Naznanilo.

Podpisani naznanja v imenu cestnega odbora, da bode **most na Fužinah** (Kaltenbrunn) zaradi popraviljanja **od 3. do 20. junija t. l.** za vožnjo in hojo **zaprt.**

Okrajni cestni odbor Ljubljanske okolice.

Vič, dne 1. junija 1891.

(460—2)

And. Knez, načelnik.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
1. junija	7. zjutraj	733.7 mm.	16.0° C	sl. zah.	jasno	0.00 mm.
	2. popol.	732.7 mm.	23.6° C	sl. zah.	jasno	
	9. zvečer	733.5 mm.	17.0° C	sl. zah.	d. jas.	

Srednja temperatura 18.9°, za 1.8° pod normalom.

Izkaz avstro-ogerske banke

z dne 31. maja 1891.

		Prejšnji teden
Bankovcev v prometu	400,517.000 gld.	(+ 2,993.000 gld.)
Zaklad v gotovini	243,553.000 „	(— 404.000 „)
Portfelj	148,753.000 „	(+ 3,658.000 „)
Lombard	19,848.000 „	(+ 438.000 „)
Davka prosta bankovčeva rezerva	46,408.000 „	(— 4,223.000 „)

Dunajska borza

dné 2. junija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danos
Papirna renta	92.40	92.50
Srebrna renta	92.40	92.45
Zlata renta	110.90	111.20
5% marčna renta	102.45	102.45
Akcije narodne banke	998.—	998.—
Kreditne akcije	299.50	299.—
London	118.05	118.15
Srebro	—	—
Napol.	9.34½	9.34½
C. kr. cekini	5.56	5.56
Nemške marke	57.75	57.77½
4% državne sročke iz l. 1854	250 gld.	133 gld. 25 kr.
Državne sročke iz l. 1864	100	177
Ogerska zlata renta 4%	104	75
Ogerska papirna renta 5%	101	50
Dunavska reg. sročke 5%	100 gld.	120
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi	115	75
Kreditne sročke	100 gld.	186
Rudolfove sročke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	155
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	239	50

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze iskrenega sočustva povodom smrti nepozabne soproge, oziroma hčere in sestre, gospe

Marija Grašek roj. Dekleva

za mnoge krasne vence in za obilno častno spremstvo k zadnjemu počitku izrekajo najsrčnejšo zahvalo

žalujoči ostali.

Buje, dne 2. junija 1891.

(459)

VIZITNICE

prporoča

„Narodna Tiskarna“
po nizkej ceni.

Ad št. 9779.

Razglas.

Zaradi oddaje

zidarskega, kamnoseškega in tesarskega dela

pri razširjenji klavnice za drobnico in nadzidani upravnega poslopja v mestni klavnici, vršila se bode

dne 8. junija letos ob 10. uri dopoldne

pri mestnem magistratu Ljubljanskem javna pismena ofertna razprava.

Načrti, proračuni in pogoji so v pisarni mestnega stavbinskega urada (Špitalske ulice št. 12) ob navadnih uradnih urah vsakemu na upogled razgrnjeni.

Ponudbe je do določenega časa izročiti zapečatene in priložiti jim vadijum, znašajoč 5% skupnega po jednotlivih cenah preračunjenega zneska. Na ponudbe, izročene prekasno ali celo po končani obravnavi, se ne bode oziralo.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

dne 27. maja 1891.

Župan: Grasselli.

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro upli-vajajoče sredstvo proti kurjim česom, žuljem na pod-platih, petah in drugim trdim praskom kože.

Veliko priznanih pism je na na ogled v glavni razpošiljalnici:

L. Schwenk-a lekarna
(471) Melding-Dunaj.

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; torej naj se pazi in zavrno vse manj vredne ponaredbe.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Swoboda, U. pl. Trnkoczy, G. Piccoli, L. Grebel; v Rudolfovem S. pl. Sladovič, F. Haika; v Kamniku J. Močnik; v Celovcu A. Egger, W. Thurnwald, J. Birnbacher; v Brezjah A. Aichinger; v Trgu (na Koroškem) C. Menner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Gorici G. B. Pontoni; v Wolf-sbergu A. Huth; v Kranju K. Šavnik; v Rad-goni C. E. Andrien; v Idriji Josip Warte; v Radovljici A. Roblek; v Celju J. Kupferschmid.

Izborno proti boleznim želodca

Rogaška deželna kisolina

Štajerska Tempeljska in Styrijska slatina v posebno močnih steklenicah.

Napolnjeno v novič zgrajenem natakalnem preduhu, kamor se slatina naravnost izliva.

Dobiva se: Pri slatinarstvu v Rogatcu in na Slatini in pri glavnih založnikih v Ljubljani: **Mihaelu Kastnerju** in **Morica Wagnerja vdovi**, kakor tudi v vseh prodajalnicah mineralnih vód, v specerijskih prodajalnicah in droguerijah, ki so na dobrem glasu. (387—4)